

Nevarni Mahničevi mafijci

Obračunavanja vladajočih z opozicijo še ni konec. Po nevtralizaciji župana drugega največjega mesta **Franca Kanglerja** in s tem SLS in nekdanjega premiera **Janeza Janše** in SDS s kupom postopkov na sodiščih za diskreditiranje, kar je na oblast vrnilo leve in liberalne politike in stranke, sta zdaj tarča šef komisije za nadzor obveščevalcev **Matej Tonin** (NSi) in podpredsednik komisije **Žan Mahnič** (SDS).

Tonina bi v zapor strpali, ker je Sovi v medije ušlo, da so zaposlili premierovo znanko **Natašo Hribar**, Mahniča pa je **Zvonko Fišer** ovadil, ker je ocenil, da ustavni sodniki ravnajo kot mafija, ko preprečujejo preverjanje zlorab v primeru Kangler.

Simone ne preganja nihče

Sova zaradi izdaje skrivnosti ob opozicijskih politikih preganja še novinarje, ker niso varovali njenih skrivnosti o Nataši.

Kako absurdni so ti postopki, je pokazala prav Toninova

komisija ta teden s poročilom o preverjanju arbitražne sramote, ko so mediji na Hrvaškem in v Srbiji objavili posnetke pogovorov med **Jernejem Sekolcem** ali **Simono Drenik**. Čeprav je povsem jasno, da je kot predstavnica zunanjega ministrstva Drenikova s klepetanjem po nezavarovanih linijah razkrivala zaupnosti države in s tem najbrž nehote pomagala sosednji Hrvaški v sporu o določanju meje med državama, ni po več letih nobenega postopka.

Tistih, ki bi res morali varovati zaupnosti, a jih niso, zaradi odtekanja oblasti ne preganjajo, zato se pa spravljajo nad opozicijske voditelje in novinarje, ki opravljajo svoje delo in nič ne škodujejo državi.

To je podoba zlorabljanja oblasti za obračune.

Tako brutalnemu javnemu obračunavanju z opozicijo kot smo mu priča zadnja leta, so se še v socializmu izogibali.

Težava pa je, ker se z desne vse bolj upirajo, zahtevali so celo parlamentarno preiskavo zlorab oblasti za te obračune.

Za zdaj jim je uspelo sprožili vsaj precejšnjo nervozo na levi in nekaj povsem nenavadnih reakcij v sodstvu.

Tudi na ustavnem sodišču, kjer so štirje ustavni sodniki **Rajko Knez**, **Dunja Jadek Pensa**, **Špelca Mežnar** in **Katja Šugman Stubbs** ta teden generalnega državnega tožilca **Draga Šketa**, ki ga je postavila vlada Mira Cerarja, rešili, da mu v parlamentu ni bilo treba pojasnjevati, ali je zlorabljal položaj proti Kanglerja. Tega mu ne očita opozicija. Tožilec iz Maribora

Nik Pušnik trdi, da je Šketa, ki je bil v preteklosti njegov šef, pritiskal nanj v tem primeru. Zaslišanje obeh bi moralo biti sredi tedna.

Predsednik preiskovalne komisije za primer Kangler **Žan Mahnič** (SDS) se je na nenavadno odločitev sodnikov, ki so zadnji hip preprečili zanimiv dogodek, odzval s stavkom, da je "mafija torej zaščitila mafijo".

To je del pravnikov na levi tako razjezilo, da bi Mahniča kar kazensko preganjali. Pravzaprav ga je nekdanji generalni državni tožilec **Zvonko Fišer** celo res ovadil.

Fišer je tipičen tožilski kader levih in liberalnih strank. Za generalnega tožilca so ga postavili v času vlade Boruta Pahorja, v zgodovino pa je se je vpisal, ker je nezakonito za direktorja tožilstva na hitro zaposlil **Borisa Škrleca**, dotedanjega namestnika ministra za pravosodje **Aleša Zalarja**, ko je oblast presenetljivo spet prevzel Janša. Za to nenavadno zaposlitev namestnika ministra, torej politika, mimo postopkov, ki so že prej potekali, bi skoraj po prstih dobil celo od sodišča.

Reševanje vojaka Škete

Mahnič je Fišerja razhudil, ko je povedal, da bo odločitev ustavnega sodišča, s katero se ne strinja, spoštoval in je zato odpovedal zaslišanje generalnega državnega tožilca Škete.

Ideje o kazenskem pregonu Mahniča zaradi kritike ravnanja

ustavnega sodišča, ki ga Mahnič upošteva, kažejo, kako zelo je zbolelo in razkriva dvoličnost pravnih "strokovnjakov".

Če bi poslanca Mahniča strpali v zapor, ker spoštuje sodbo, a jo kritizira, kaj bi potem morali storiti šele **Alenki Bratušek**, ki po državi zbira podpise za posvetovalni referendum, da bi vladajoči še naprej kršili sodbo ustavnega sodišča o diskriminaciji otrok. Na katero se požvižga že druga vlada zapored in pri osnovnem izobraževanju s tem namerno diskriminirali otroke na šoli Alojzija Šuštarja. Bi zaprli tudi vse, ki sodeluje pri tem čisto resnem nespoštovanju sodbe?

Predsednik ustavnega sodišča **Rajko Knez** se je na Mahničev očitek, da so "mafija, ki ščiti mafijo" odzval zelo umirjeno, da je trditev nespoštljiva in da si je treba prizadevati za boljše odnose.

Da je bil Knez umirjen in ni zahteval, da je treba kritike sodnih odločitev ravno postreliti, je bilo pametno.

Dovolj veliko neumnost so štirje sodniki z aktivistično prepovedjo pričanja Škete, ko bi ta ravno moral biti zaslišan, že naredili in ni razlogov, da bi se še napihovali.

Zaradi pričanja tega visokega funkcionarja v parlamentu ne bi bilo nobene škode za državo.

S prepovedjo v zadnjem hipu pa so štirje ustavni sodniki najmanj ustvarili vtis, da smo priča sistemu političnih uslug, kar je Mahnič opisal s precej radikalno izbiro besed.

Težava je, da trditve Mahniča niso brez realnih podlag.

V javnosti se še ni dobro umirila afera o tem, ker iz sojenj v preteklosti na ustavnem sodišču niso izločili sodnika **Mateja Accetta**. Izločili ga niso niti pri odločanju o prepovedi rock koncerta hrvaškega desničarskega pevcu Thompsona v Mariboru, s katerim se je osramotila "liberalna" prejšnja vlada **Mira Cerarja**.

Ustavno sodišče je, ko je izločitev v drugem primeru zahteval Vili Kovačič zaradi povezanosti Accetta s SMC, zapisalo, da Accetta ne bodo izločili, ker ni sodeloval pri nastajanju programa SMC, kar je trdil Kovačič. A iz korespondence, ki jo je nedavno razkril Bojan Požar, je jasno, da je Accetto sodeloval pri nastajanju programa SMC in tudi napovedal, da bo tihi "zunanji podpornik".

Sam Accetto sodelovanja z nastajajočo novo stranko v preteklosti v intervjujih za medije tudi ni skrival.

Te povezave **Mira Cerarja** in njegove stranke so problem četverice, ki je prepovedala pričanje. Pred vstopom v politiko je bil Cerar namestnik **Branka Masleše** na vrhu sodnega sveta. Pozneje, ko so poslanci z levega dela dvorane državnega zbora izvolili Maslešo za predsednika vrhovnega sodišča, je Cerar sodni svet vodil.

Sodni svet odloča o kadrovanjih in napredovanjih v sodstvu.

Vloga Masleša, vloga Žirovnika

Za Maslešo je ustavno sodišče ugotovilo, da je pozneje ravnal nepošteno, ko se kot šef vrhovnega sodišča ni izločil iz odločanj o predsedniku SDS **Janezu Janši** v primeru Patria.

Posledica teh sojenj je bila, da je moral Janša med kampanjo pred volitvami poslancev leta 2014 v zapor. To je pomembno pomagalo Miru Cerarju, da je dobil volitve in prevzel oblast.

Posledica zmage SMC pa je bila poznejša izvolitev Škete za generalnega državnega tožilca, pa tudi ustavnih sodnikov, ki so Šketo zdaj zaščitili pred preverjanjem dogajanja v Mariboru, ki spet zadeve interese SMC in kjer naletimo na enak primer nepoštenega sojenja.

Tokrat sodnika **Janeza Žirovnika**, ki bi se moral izločiti iz odrejanja prisluškovanj in drugih tajnih ukrepov proti Kanglerju. A tega ni storil.

Podrobno je to nenavadno dogajanje že pred leti opisal nekdanji ustavni sodnik Ciril Ribičič. Njegovo mnenje o nepoštenem ravnanju sodnika Žirovnika [lahko preberete tukaj](#).

Žirovnik je v prejšnjem sistemu delal za službo državne varnosti (SDV), pozneje pa za Sovo, kjer je bil celo namestnik direktorja, ko je bil Kangler še poslanec in član komisije za nadzor obveščevalcev.

Po Ribičičevem mnenju bi se moral iz odločanja o Kanglerju Žirovnik, absolutno izločiti, je pa kar šestkrat odredil tajne preiskovalne ukrepe proti Kanglerju. Noben drug sodnik jih menda ni. Predlagatelji (policija in tožilci) so, če sodnika Žirovnika ni bilo, celo počakali, da se je vrnil, da ne bi odločal kakšen drug sodnik.

Kakšno vlogo je v tem dogajanju imel Drago Šketa, ki mu tožilec **Nik Pušnik** očita, da je pritiskal nanj, nikakor ni nepomembno.

Da so se dan pred pričanjem Pušnika in Škete štirje ustavni sodniki nenadoma odločili ugoditi Šketi in so prepovedali preverjanje njegovega ravnanja, je najmanj nenavadno.

Zakaj bi bilo Šketi težko pojasniti svoje delo v preteklosti Mahnič, ki niti ni vrhunski pravnik? Zakaj se ga boji?

A ni celo dolžan pojasnjevati svojega ravnanja kot visok državni funkcionar, ki ga je na predlog vlade Mira Cerarja izvolila prejšnja koalicija SMC, DeSUS in SD.

Najbolj skrajna razlaga je, da so ustavni sodniki, ki jih je nastavil SMC, pač zaščitili interese SMC, katerega županski kandidat Saša Arsenovič je na lokalnih volitvah lani premagal Franca Kanglerja, proslavljat njegovo zmago pa je potem prišel prav "neodvisni" sodnik Janez Žirovnik.

V težave je vse spravilo, ker so fotoreporterji ta dodaten dokaz neodvisnosti sodstva v Mariboru ovekovečili.

Kar nekaj nenavadnih specifik je, skratka, v primeru Kangler, zaradi katerih bi moral biti vrh sodstva in tožilstva najmanj previden.

Javnosti z molkom in preganjanjem tistih, ki si drznejo kritizirati, ne bodo prepričali

Ko se izkaže še Urbas

Ni jim pa treba prepričevati vsaj največjih medijev, ki so lastniško in upravljavsko podrejeni vladajočim. A tem tako nihče več ne verjame.

Na to vlogo medijev je pokazalo tudi stališče urednika Dela Uroša Urbasa, ki je o predsedniku komisije za nadzor obveščevalnih služb Mateju Toninu te dni zapisal, da gradi svoj politični kapital na slabljenju slovenskih pozicij, ker podrobno preverja sramoto, kako so se lahko v hrvaškem in srbskem tisku pojavili posnetki pogovorov **Simone Drenik** in **Jerneja Sekolca**, ki so vsebovali tajne in občutljive podatke, pomembne za nacionalni interes države.

Po mnenju Urbasa bi vse probleme rešil odstop Karla Erjavca.

A z odstopom Erjavca, ki se mu zaradi poraza na volitvah poslancev res maje kariera, nobeden od resnih problem ne bo niti najmanj rešen. Razen morda kak Urbasov.

Urbas ravna kot zgodovinar, ki bi trdil, da bi vse probleme

Nemcev med drugo svetovno vojno, ko so jim Angleži prebili kodirne naprave, in so prisluškovali njihovim pogovorom, rešil odstop nemškega zunanje ministra.

Problem, ki ga razkriva komisija za nadzor obveščevalnih služb Mateja Tonina, pa je pri nas celo hujši. Voditelji naših bojnih ladij so v prostem času brez vsake zaščite klepetali po nezaščitenih linijah, kje in kako plujejo, s tem izdali položaje svojih ladij nasprotniku in ta jih je potopil.

Zaščito so imeli, vedeli so, da jo morajo uporabljati, a so se požvižgali nanjo.

Zdaj je pa problem Matej Tonin, ki preverja, kaj je šlo narobe, da so naše ladje na dnu morja.

In s tem škoduje vladajočim.

Morebiten odstop ministra Erjavca ne pomeni, da naše ladje ne bodo še naprej tonile, če bomo ravnali enako in govorili, da je vsaka kritika povsem trapastega ravnanja napad na interese države.

Še posebej neverjetno je to, ker vlada zaradi izdaje državne skrivnosti o zaposlitvi neke Nataše hkrati ovaja novinarje. A ne Urbasovih. Tistih že spet ni bilo nikjer, ko se je dogajalo.

Škoda zaradi razkritja "skrivnosti" o sovinci Nataši je bila za državo v primerjavi s posledicami neprevidnih pogovorov

Sekolca in Drenikove kot brizg majhnega mozolja v primerjavi z eksplozijo supernove.

Pri Drenikovi ni težava le to, da je zaradi posnetkov pogovorov Hrvaška izstopila iz arbitraže in je stroške potem morala za oboje plačevati Slovenija in tudi ni problem, da arbitražne odločitve sosednja država zdaj ne priznava.

Huje je: sosednja država je imela, ker je oblast tam precej gotovo poznala vsebino teh pogovorov, v arbitražnem sporu prednost. Odločitev arbitraže o meji je zaradi tega prav lahko bolj v našo škodo kot bi bila sicer.

In to bo imelo dolgoročne posledice.

To so potopljene ladje.

A Drenikove ni nihče niti najmanj preganjal. Kot preganjajo novinarje zaradi nespoštovanja nepomembnosti o Nataši.

Prerazporedili so jo na pravosodno ministrstvo, ki ga je takrat vodil **Goran Klemenčič**, da bi bilo povsem jasno, da je njeno ravnanje "pokrito". Naše.

Odstop Erjavca vsega tega ne bi rešil.

Kot tudi prepoved pričanja Škete ne bo odpravila sumov o nepoštenem ravnanju generalnega državnega tožilca in še koga v preteklosti.

Obratno.

Zdaj je ta sum šele postal resen.

Najbrž so že mimo časi, ko je bilo opozicijsko kritiko mogoče ustaviti tako, da si pozaprl voditelje. Janšo pa bo še tretjič, po JBTZ in Patrii, tudi težko.

S preganjanjem Mahniča in Tonina pa bo le še bolj jasno, da so nekateri precej izgubili glavo.

Tisti, ki izgublajo glavo, pa so nevarni.